

PARLAMENTS DEL COL·LECTIU ADF

Hola a tothom, als de dins i als de fora, que sou molts. Gràcies per ser aquí.

Voldria aclarir d'entrada que parlo en nom de l'Agrupació de Defensa Forestal d'Avinyonet, del Grup d'Intervenció Immediata d'Avinyonet, entitat que hi està vinculada, de la Federació d'ADF Penedès/Garraf i del Secretariat de Federacions d'ADF de Catalunya. Els presidents de la Federació i del Secretariat m'acompanyen en aquestes paraules de comiat.

Estimat Josep Maria, amic Josep Maria, company Josep Maria,

Són moltes les coses que et voldríem dir. Hem tingut tantes vivències plegats, que cap resum no et faria justícia. La notícia del teu traspàs ens ha deixat en estat de xoc. Encara no ens ho creiem, però no podem aturar el temps ni tornar enrere. Hi va haver un incendi forestal a Castellet i la Gornal, si. Tu i el Gerard va fer sortida, si. Pel camí va tenir un desgraciat accident, si. Ha passat i ho hem d'acceptar. Ben mirat, vas morir fent el que t'apassionava, apagant foc, en acte de servei, ajudant els altres de forma voluntària. Com t'ho podem agrair, això? El món està en deute amb tu. Quin orgull, ser companys teus. Quin honor tan gran, vist amb perspectiva.

Abans de seguir amb el Josep Maria, deixeu-me donar ànims al Gerard Marcé, que es recupera a l'hospital de Bellvitge. Gerard, el teu sacrifici també ha estat molt gran. Estem orgullosos de tu igualment, Gerard. Orgullosos a nivell d'Avinyonet, on ets el més valent, a nivell dels ADF de la comarca, on tothom et coneix, i a nivell de tot el col·lectiu ADF de Catalunya, on ets un heroi. Estem amb tu, Gerard, i t'esperem amb candeletes!

Tornem on érem. Josep Maria, amb tu hem tocat totes les tecles que es poden tocar al món ADF. Des que fa 20 anys et vas proposar reactivar l'ADF d'Avinyonet, no has parat. Primerament, has treballat incansablement per la prevenció. Anant a mirar camins, per a veure quins s'havien d'arreglar. Fent guàrdies els caps de setmana. O prestant serveis preventius, sota les guspies dels diables, mirant de protegir persones i patrimoni. Sempre estaves a punt, sempre alerta. En segon lloc, has participat en innumerables incendis forestals, en tasques d'extinció. Aquí no escatimaves esforços. El dia de l'accident acabaves d'arribar de la feina. Una dutxa i directe a posar-te l'uniforme. Quin greu, llegir ara el teu últim missatge... sembla com si encara hi fossis. També donaves el 100% en altres emergències a banda del foc: en recerques de persones, en ventades... realment et guiava l'esperit de servei. En tercer lloc, també havies fet feines de divulgació. Et recordem en una plantada d'arbres amb nens i nenes de l'escola. La teva energia es contagiava, i el teu tracte amb els infants ja el voldrien molts mestres. I no ens deixem la tecla de la formació. Sempre que podies, anaves a aprendre. Ho feies amb tanta humilitat... quan eres el que més en sabia. I sempre que podies, ens ensenyaves. Hi ha tantes coses que et devem... Les hores de burocràcia també van ser moltes. És impossible oblidar-se de les subvencions dels primers anys, presentades 5 minuts abans de tancar el termini. Res no t'espantava.

Josep Maria, estem parlant de tu en passat. Es fa estrany. Tot i això, el teu record perviurà per sempre en nosaltres. I això et fa més present que mai. El teu exemple ens acompanya, el teu mestratge ens orienta i el teu carisma ens inspira. Els que el vam conèixer, ja m'enteneu. Els que no el vam conèixer, féu-vos-en al càrrec. El Josep Maria era una persona íntegra com poques. Era honest fins al moll de l'òs. Podies posar la mà al foc per ell. Era amable i servicial. Era una bellíssima persona. Alguns fins i tot vam tenir la sort de ser amics seus. Sobre aquesta base tan ferma, s'hi assentava el fet de ser

voluntari ADF. Primer a Sant Martí Sarroca, i després a Avinyonet. I també durant uns anys vas ser voluntari de Protecció Civil, a Olèrdola. Aquest voluntariat li accentuava les virtuts. Essent ADF es potenciava més el seu caràcter, afable i altruista. Vestit de groc treia el millor de sí mateix, era una versió millorada de Josep Maria. Les persones més properes saben de què parlo. Per això no el frenaven, sinó al contrari. Com a voluntari ell era feliç, i irradiava felicitat al seu voltant, amb una potència descomunal. Qui busqui una definició de voluntari, que pregunti per ell.

Quina gran persona que eres, Josep Maria. Quin gran amic. Quin gran voluntari. I quina pèrdua tan gran... com et trobarem a faltar...

Aquesta excepcionalitat de la persona es nota en la gentada que hi ha avui aquí. Del municipi, de les nostres comarques i vinguda d'arreu de Catalunya. També en la gran quantitat de gent que va passar ahir pel tanatori, o abans d'ahir per casa seva. La veritat és que les mostres de condol s'acumulen a centenars. Ja sigui en persona, en trucades, a través de les xarxes socials o dels serveis de missatgeria dels telèfons intel·ligents. Parlo de la solidaritat de familiars i amics, de veïns, del col·lectiu ADF en general i d'altres cossos afins com Bombers i Cos d'Agents Rurals, dels Departaments de la Generalitat (Agricultura i Interior), de les Diputacions, Consells Comarcals, Ajuntaments, polítics, etc. Fins i tot s'han rebut missatges de suport de bombers d'altres llocs d'Espanya. En fi, no ens voldríem deixar ningú, però la llista és infinita. Moltes gràcies a tots i totes. Els que ens considerem més propers al Josep Maria hem sentit aquest escalf. En particular, és d'agrair el recolzament que els ADF hem rebut de Bombers. Ens heu tractat com si fóssim dels vostres i no ens heu deixat sols en els moments més delicats. Ens heu donat assistència psicològica i els màxims responsables han donat la cara des del principi. Companys, gràcies. El Josep Maria ho hagués valorat especialment.

Dèiem abans que hem sofert una gran pèrdua. I de fet, sense el Josep Maria ara som més pobres. Catalunya hi ha perdut un voluntari ADF dels millors. Encara que siguem milers, compta més la qualitat que la quantitat. Perquè estem parlant de persones, que són irremplaçables. La comarca, ja sabeu que treballem en xarxa Penedès i Garraf, hi perd un bon coordinador operatiu. Un autèntic veterà, respectat i amb autoritat reconeguda. I el grup d'Avinyonet, hi perdem el nostre líder natural. El Josep Maria ha estat com un pare per nosaltres. Haurem d'aprendre a funcionar sense el pare. D'aquesta, només ens en sortirem si seguim els valors que ell emanava. Que en realitat són l'ADN de les Agrupacions de Defensa Forestal. És a dir, treball en equip, protecció del territori, rigor, eficiència de recursos, honestat... i un valor molt important que ell ens va ensenyar: seguretat primer. La seguretat és el primer... aquesta ha estat l'última lliçó que ens ha donat.

T'estimem, Josep Maria. No t'oblidarem mai. Sempre seràs un exemple.

Per tot plegat, Josep Maria, des de l'ADF d'Avinyonet-GIA, gràcies. Des de la Federació Penedès-Garraf, gràcies. Des del Secretariat Catalunya, gràcies. I m'atreveixo a dir, en nom del país al que has servit, gràcies. Gràcies amic. Gràcies.